

NOTE DE STUDIU

1 PETRU

Schița cărții

John Vernon McGee

Autorul: Simon Petru (1:1)

S-a spus despre Petru că era doar un pescar ignorant, dar nici un om care a învățat trei ani de zile la școala lui Isus nu poate fi numit ignorant. Epistolele lui Petru confirmă acest lucru. Din textul lor reiese schimbarea care a avut loc în viața lui Petru. Cândva impulsiv, el devine răbdător. Puterea transformatoare a Evangheliei este cea care a adus această schimbare în viața sa.

Data: 64-67 d.Hr.

Prima epistolă a fost scrisă cândva în jurul anului 64 d.Hr., iar cea de-a doua epistolă a urmat la scurt timp după aceea.

Locul: Babilon

Au existat discuții cu privire la locul din care a fost scrisă această epistolă. Totuși, Petru însuși indică acest detaliu în capitolul 5, versetul 13, unde este menționat clar Babilonul. Un punct de vedere este acela conform căruia Babilon este în acest caz un termen simbolic sau metaforic, Petru fiind, de fapt, în Roma. Totuși Petru nu avea de ce să folosească un sens metaforic pentru Babilon aici. El era un apostol care nu scria folosind simboluri, așa cum a procedat Ioan în Apocalipsa. Petru scrie într-un mod foarte practic, folosind sensul comun și concret al cuvintelor. Cred că dacă ar fi vrut ca lumea să știe că el era la Roma, ar fi scris Roma, nu Babilon. Stilul său este direct și precis.

Lista ținuturilor menționate de Petru în primul verset al epistolei este alcătuită începând de la est la vest. Aceasta înseamnă că Petru se afla la est în timpul scrierii epistolei. Mai mult, Babilonul este menționat direct ca loc de origine, și această epistolă a fost scrisă înainte ca Roma să fie numită Babilon în mod simbolic, în cartea Apocalipsa.

Legenda conform căreia Petru a trăit în Roma vreme de 25 de ani înainte de martirajul său se bazează pe scrieri apocrife.

Deși Papias menționează că moartea lui Petru a survenit la Roma, nu există dovezi istorice clare pentru susținerea acestei ipoteze.

Tema: Nădejdea creștinului în încercare

Petru abordează doctrina creștină și se ocupă de subiecte foarte dificile. Acest lucru este evident dacă observăm cu atenție cuvintele folosite încă de la început: aleșii, știința mai dinainte a lui Dumnezeu, sfințirea, ascultarea, stropirea cu sângele lui Isus Hristos. Petru folosește de mai multe ori acești termeni la care se adaugă: mântuirea (termen folosit de trei ori), descoperirea (divină), slava, credința și nădejdea.

Petru a fost numit *apostolul nădejzii*; Pavel – *apostolul credinței*; Ioan – *apostolul dragostei*.

Cuvântul care ne duce la tema acestei epistole este *suferința*. Cuvântul *nădejde* este legat de *suferință* – nădejdea creștină în încercare.

SCHIȚA:

I. SUFERINȚA ȘI SIGURANȚA credincioșilor – 1:1-9

Produce bucurie

II. SUFERINȚA ȘI SCRIPTURILE – cap. 1:10-25

Produce sfințenie

III. SUFERINȚA ȘI suferința lui Hristos – cap. 2 - 4

A. Duce la separare – cap. 2

B. Duce la conduita creștină – cap. 3

(1) Conduita în familia creștină – cap. 3:1-7

(2) Conduita în Biserică – cap. 3:8-17

(3) Suferința lui Hristos propovăduită de Duhul în zilele lui Noe – cap. 3:18-22

C. Produce ascultare față de voia lui Dumnezeu – cap. 4

IV. SUFERINȚA ȘI a doua venire a lui Hristos – cap. 5

A. Produce slujire și nădejde – cap. 5:1-4

B. Produce smerenie și răbdare – cap. 5:5-14

COMENTARIU:**I. Suferința și siguranța credincioșilor – cap. 1:1-9**

v. 1 Petru – numele lui fusese Simon, dar Domnul îi dăduse un nume nou. (Așa cum Saul din Tars a devenit Pavel.)

“aleșii care trăiesc ca străini... împreăștiați” – această epistolă este adresată evreilor din afara Palestinei, în Asia Mică.

v. 2 “Știința mai dinainte” este perspectiva lui Dumnezeu asupra mântuirii. El știa mai dinainte că acest lucru va fi necesar și va fi realizat.

Aici avem lucrarea Sfintei Treimi în mântuire:

- “aleși după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl” – Dumnezeu Tatăl;
- “sfințirea Duhului” (sfințirea practică) – Dumnezeu Duhul Sfânt;
- “sângele lui Isus Hristos” (dovada alegerii) “ascultare” – Dumnezeu Fiul.

“Stropirea” face trimitere la imaginea Paștelui evreiesc când sângele era stropit pe stâlpii ușii.

“Har și pace” – la fel ca apostolul Pavel.

v. 3 *Privire spre trecut.*

“Binecuvântat” – un imn de laudă.

“Ne-a născut din nou” – vezi v. 23.

“Nădejde vie” – Isus Hristos este viu; El a înviat din morți. Petru era sigur de înviere (Luca 24:34).

v. 4 *Privire spre viitor.*

Poporul lui Israel călătorea prin Țara Promisă. Biserica, la rândul ei, este într-o călătorie spre Noul Ierusalim. Fiecare credincios are o moștenire.

“Nestricăcioasă” – care nu poate fi distrusă nici de rugină, nici de molii, nici de microbi, nici de vreun alt fel de atac.

“Neîntinată” – fără pată, fără vină. Este o moștenire pe care am primit-o curată și pe o cale dreaptă.

“Care nu se poate veșteji” – care nu se usucă. Frumusețea moștenirii noastre nu este trecătoare, nu se deteriorează cu trecerea timpului. Nu este afectată de secetă, de inundații, de schimbarea anotimpurilor.

“Păstrată” în ceruri este, de fapt, *păzită* (Ioan 17:11, 12).

v. 5 *Privire asupra prezentului.*

“Prin puterea lui Dumnezeu” – (vezi Ioan 10:27, 28).

v. 6 Acesta este versetul cheie al epistolei. Să te bucuri în încercări și suferințe pare o combinație cel puțin ciudată. Încercarea are drept rezultat final bucuria (Evrei 12:11). O altă schiță a acestei epistole ar arăta în felul următor:

1. Suferința și bucuria – 1:1-13
2. Suferința și sfințenia – 1:14-3:22
3. Suferința și părtășia – 4
4. Suferința și slava – 5:1-4
5. Suferința și alții – 5:5-14

v. 7 Așa cum metalul este supus unui proces de purificare pentru înlăturarea impurităților, și copilului lui Dumnezeu îi este îngăduit să sufere pentru a fi curățit.

v. 8,9 Simon Petru a avut privilegiul de a-L vedea pe Hristos în persoană, privilegiu pe care cei mai mulți credincioși nu l-au avut. Duhul Sfânt a fost cel care a lucrat pentru ca Domnul Isus să fie o persoană reală pentru ei și ei L-au iubit.

II. SUFERINȚA ȘI SCRIPTURILE – 1:10-25

v. 10 Mântuirea a fost subiect de profeție. Profeții și apostolii au adus mărturie despre aceasta.

v. 11 Profeții nu puteau face deosebirea dintre prima și a doua venire a lui Hristos.

Harul – suferința (v. 10; Isaia 53; Psalmul 22)

Slava – suveranitatea (v. 11; Isaia 11; Psalmul 45)

Profeții vedeau aceste două vârfuri muntoase despărțite de o vale. Un vârf este suferința de la cruce a lui Hristos, celălalt este venirea Sa în slavă. Noi ne aflăm astăzi între valea dintre aceste două vârfuri, în epoca Bisericii.

v. 12 Apostolii au prezentat oamenilor Evanghelia. Deși îngerii ar fi dorit acest lucru, nu li s-a îngăduit să predice Evanghelia.

v. 13 Nădejdea – Petru este apostolul nădejzii. Scripturile aduc oamenilor nădejdea.

v. 14 Scripturile îi conduc pe oameni la ascultare sau supunere față de Dumnezeu (vezi v. 2).

v. 15 Sfințenia este pentru viața spirituală ceea ce este sănătatea pentru trup. Fiți maturi! Creșteți!

v. 16 Singura sfințenie pe care o putem avea este sfințenia în Hristos. Dumnezeu vrea să creștem pentru ca să fim ca El. Acesta este idealul.

v. 17 Cel de-al doilea motiv pentru a fi sfinți este acela că Domnul Isus Hristos este și Judecătorul tuturor.

v. 18,19 Trăiesc eu o viață care să merite prețul pe care l-a plătit El pentru răscumpărarea mea?

v. 20 “Alegerea suverană a lui Dumnezeu în pregătirea mai dinainte, în predestinare și-a avut originea, în mod logic, în decizia divină bazată pe omnisciența Sa eternă asupra tuturor planurilor și acțiunilor posibile. Ordinea logică, nu cronologică, este: omnisciență, decizie divină (pregătire, alegere, predestinare) și preștiința (sau previziunea). Așa cum decizia lui Dumnezeu este veșnică, și preștiința Sa este veșnică. Dacă preștiința este extinsă la toate evenimentele include tot ce este cuprins în alegere, pregătire și predestinare. Alegerea este, prin urmare, în conformitate cu preștiința și preștiința este în conformitate cu alegerea, ceea ce înseamnă că este un acord perfect între ele.” (*Noua Biblie cu referințe Scofield*)

v. 21 Nădejdea – învierea lui Hristos stă la baza nădejzii noastre.

v. 22 Nădejdea transformatoare ne conduce la ascultare față de Scripturi și la dragoste de frați.

v. 23 Cuvântul lui Dumnezeu este instrumentul prin care Dumnezeu lucrează în privința nașterii din nou. Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, plin de putere și de forță.

v. 24,25 Fragilitatea omului este comparată cu iarba care piere, în contrast cu Cuvântul lui Dumnezeu care este veșnic și care dă viața (Psalmul 119:89).

III. SUFERINȚA ȘI PATIMILE LUI HRISTOS – Cap. 2-4**A. Produce separare – cap. 2**

v. 1 “Orice răutate” – mânie bine încheată, care pare că nu mai poate fi dizolvată de nimic. Adevărata separare este separarea de lucrările cărnii sau ale firii pământești.

v. 2 “Laptele duhovnicesc” – Credinciosul ar trebui să tânjească după Cuvântul lui Dumnezeu așa cum își dorește un copil mic laptele fără de care nu ar supraviețui.

v. 3 Cel născut din nou are, din momentul mântuirii sale, o foame reală de Cuvântul lui Dumnezeu.

v. 4 Piatra vie este Hristos (Matei 21:42-44). Petru face această identificare în Fapte 4:11 – “El este piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.”

v. 5 Credincioșii sunt pietre vii zidite pe temelia care este Hristos (Efeseni 2:19,20; 1 Corinteni 3:11). Ei constituie un templu viu în care sunt aduse jertfe spirituale: lauda, bunurile materiale și propria persoană.

v. 6 Citat din Isaia 28:16 (vezi și Romani 9:33).

v. 7 Piatra pe care au lepădat-o zidarii este piatra pe care ei au refuzat-o. Este o referire la o tradiție din vremea construirii templului lui Solomon (vezi Psalmul 118:22; Matei 21:42; Exod 17:6).

v. 8 Cuvântul lui Dumnezeu ni-L înfățișează pe Hristos ca piatră de poticnire pentru mulți.

v. 9 Creștinul trebuie să aibă o viață pe măsura poziției sale în Hristos. Aceasta este viața creștină normală.

“O seminție aleasă” – aceștia sunt credincioșii care aparțin acestei seminții alese datorită nașterii din nou. Dacă vrei să știi dacă vă numărați printre cei aleși, trebuie să răspundeți la întrebarea: Ați venit la El? (Ioan 6:37).

“O preoție împărătească” – credincioșii sunt preoți (vezi notele la **Epistola către Evrei**). Israel *avea* o preoție; biserica *este* o preoție.

“Un neam sfânt” – credincioșii sunt sfinți datorită poziției lor în Hristos. Ei sunt un neam sau o națiune pentru că formează o grupare nouă în lume (1 Corinteni 10:32).

v. 10 Aceași afirmație cu privire la neevrei apare în Efeseni 2:11, 12.

v. 11 Creștinii Îl laudă pe Dumnezeu prin refuzul de a face poftele firii pământești.

v. 12 Credincioșii care lucrează în domeniul afacerilor aduc laudă lui Dumnezeu prin onestitatea lor.

v. 13-15 Credincioșii care se supun autorităților Îl slăvesc pe Dumnezeu prin purtarea lor plină de respect.

v. 16-17 Relația celui credincios cu cei din jur spune mult mai multe decât o predică de la amvon. Noi trebuie să-i tratăm pe toți oamenii la fel.

v. 21-23 Suferința lui Hristos este tema din ultimele versete ale acestui capitol. Hristos a suferit în locul nostru pentru ca noi să avem păcatele iertate, dar și pentru a ne da un exemplu.

v. 24 Hristos a suferit și a murit în locul nostru. “Prin rănilor Lui ați fost vindecați” este un citat din Isaia 53. Nu este vorba de răni fizice, ci de un lucru mult mai important și mai profund: vindecarea de păcat.

v. 25 Oamenii – atât cei pierduți, cât și cei mântuiți – sunt comparați cu oile.

B. Conduita creștină – cap. 3**1. Conduita în familia creștină – 3:1-7**

v. 1 “Fiți supuse” sau “supuneți-vă” – acesta este un pas voluntar, nu un ordin. Evident că aici este vorba de un soț nemântuit care nu ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu, dar care ar putea fi câștigat prin purtarea soției sale. Acesta este un caz de evanghelizare personală.

v. 3 Aceasta este o referire la stilul roman de aranjare a părului, de împodobire a femeii, în general. Poate că o femeie creștină va cuceri un soț prin astfel de podoabe, dar nu-l va câștiga pentru Hristos.

v. 4 Podoaba interioară, nu cea exterioară îl câștigă pe soțul pierdut.

v. 5,6 Sara și soții celorlalți patriarhi nu-și țineau soții lângă ele prin atracție fizică.

v. 7 Soții creștini trebuie să-și iubească și să-și cinstească soțiile datorită faptului că au înțeles relația dintre soț și soție în căsnicie. Apostolul Petru indică faptul că rugăciunile unei familii rămân fără răspuns când relația din căsnicie nu este așa cum ar trebui.

2. Conduita în biserică – 3:8-17

v. 8 Credincioșii trebuie să fie uniți în gând, să aibă înțelegere unii față de alții, să fie smeriți și să se iubească unii pe alții.

v. 9 Aceasta înseamnă să întorci celălalt obraz.

v. 10,11 Aici este cheia pentru cel care iubește viața și vrea cu adevărat să trăiască.

v. 12 Dumnezeu nu garantează nimănui că ascultă rugăciunile celor care fac răul, ci ne asigură că va auzi rugăciunile celor ce sunt ai Săi (vezi Psalmul 34:15,16).

v. 14 Suferința pentru că ai făcut ce este drept și bine ar trebui să aducă bucurie copilului lui Dumnezeu.

v. 15 Prin viețile și cu buzele noastre Îl sfințim pe Dumnezeu în inimile noastre. Viețile noastre aduc slavă lui Dumnezeu. De asemenea, cel credincios în Hristos trebuie să fie în stare să explice poziția Sa în Hristos.

v. 16 Asigurați-vă că aceia care vă vorbesc de rău nu au dreptate.

v. 17 Asigurați-vă că suferința din viața voastră a apărut pentru că ați făcut binele, nu din cauză că ați făcut răul.

3. Suferința lui Hristos predicată de Duhul în vremea lui Noe – 3:18-22

v. 18 Încă o dată, suferința lui Hristos pentru păcatele noastre este prezentată ca nădejde pentru suferința noastră.

v. 19 Când a predicat Hristos duhurilor din închisoare? În vremea Sa sau în vremea lui Noe? Următorul verset ne oferă răspunsul.

v. 20 “Când” este cuvântul cheie. În vremea lui Noe este răspunsul. Noe a predicat Evanghelia în vremea sa. În vremea lui Hristos, duhurile oamenilor cărora le-a predicat Noe erau în închisoare pentru că respinseseră mesajul lui Noe.

v. 21 Botezul este *identificare*.

“În Hristos” este mântuire – credinciosul este identificat cu El.

v. 22 Noi suntem așezați în ceruri, în Hristos.

C. Produce ascultare față de voia lui Dumnezeu – cap. 4

v. 1 Dumnezeu îngăduie uneori să suferim pentru a ne împiedica să păcătuim. Un copil al lui Dumnezeu cu o natură nouă va dori foarte mult să fie pe placul lui Hristos în toate lucrurile.

v. 2 Copilul lui Dumnezeu nu mai poate fi mulțumit cu trăirea după voia firii pământești.

v. 3 Aceasta este viața celui necredincios.

v. 4 Cel necredincios nu poate înțelege ce s-a întâmplat cu un păcătos care este mântuit.

v. 5 Credinciosul știe că trebuie să vină înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

v. 6 Aceștia erau morți în greșelile și păcatele lor (vezi Ioan 5:24; 11:25; Efeseni 2:1).

v. 7 Venirea Domnului este un imbold pentru trăirea în ascultare de Hristos.

v. 8 Vezi Proverbe 10:12.

v. 10 Fiecare credincios are un dar.

v. 11 Darurile trebuie să fie administrate în puterea Duhului Sfânt.

v. 12 Acești credincioși erau încercați deja prin suferință. Suferința nu este rară, nu este accidentală, ci este o experiență firească în viața creștinului.

v. 13 Credinciosul este părtaș la suferințele lui Hristos prin propria suferință (vezi Romani 8:17).

v. 14 Credinciosul în Hristos ar trebui să se bucure dacă suferă de dragul Domnului.

v. 15 Suferința credinciosului nu ar trebui să fie provocată de vreun păcat pe care acesta să-l fi comis.

v. 16 Credinciosul să sufere pentru că este creștin, nu pentru că păcătuiește.

v. 17 Credincioșii vor apărea în fața scaunului de judecată al lui Hristos (2 Corinteni 5:10).

v. 18 Mântuirea celor neprihăniți se datorează credinței lor în Hristos.

v. 19 Aceasta este mângâierea unui sfânt în suferință.

IV. SUFERINȚA ȘI A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS – Cap. 5

A. Produce slujire și nădejde – 5:1-4

v. 1 Petru spune despre sine că este un presbiter printre ceilalți presbiteri. El nu a pretins niciodată că ar deține o poziție superioară celorlalți frați.

v. 2 Sarcina oricărui presbiter sau bătrân este aceea de a hrăni turma lui Dumnezeu. El trebuie să facă acest lucru de bunăvoie, nu pentru bani.

v. 3 Conducătorul trebuie să fie un exemplu.

v. 4 Păstorul cel mare îi va răsplăti pe cei care l-au slujit.

B. Produce smerenie și răbdare – 5:5-14

v. 5,6 Având în vedere venirea lui Hristos, credinciosul ar trebui să aibă o atitudine smerită. La venirea Sa, Domnul Isus Hristos va îndrepta toate lucrurile și va face dreptate.

v. 7 Vezi Matei 6:25.

v. 8 Fiți atenți pentru că trăiți într-o lume rea și plină de pericole!

v. 9 Vezi Iacov 4:7.

v. 10 Suferința este înscrisă în planul lui Dumnezeu pentru cei credincioși.

v. 11 Aceasta este o binecuvântare.

v. 12 Un post-scriptum personal.

v. 13 Aici apare menționat Babilonul ca loc din care a scris Petru.

v. 14 Binecuvântarea finală.